

at gennemføre direktivets bestemmelser om afskaffelse af den fiskale repræsentant senest 1. januar 2002; blev lovforslaget genfremst i reduceret form og vedtaget uden regler om udvidet brug af omvendt betalingspligt.

Brug af omvendt betalingspligt har til formål at sikre, at den betalingspligtige befinder sig indenfor rækkevidde af de nationale skattemyndigheders jurisdiktionsområde. Hermed sikres staten mod indtægtstab ved manglende afregning og indbetaling af moms, som ellers ville påhvile den udenlandske leverandør. Den omvendte betalingspligt fritager endvidere skattemyndighederne for den vanskeligere og mere ressourcetrævende direkte kommunikation med de udenlandske virksomheder, idet virksomhederne siden 1. januar 2002 ikke har skullet være repræsenteret ved en herboende repræsentant.

Her i landet varetages opgaven med udenlandske virksomheders registrering og afregning ved Skatteceter Tønder. Skatteceteret har oplevet en voldsom stigning i antallet af udenlandske virksomheder, som er registreret her, der i dag overstiger 3.500. Der er stor usikkerhed om, hvorvidt virksomhederne angiver korrekt, ligesom der er stigende problemer med restancer, som skal inddrives via bistandsaftaler, hvilket både er ressource- og tidskrævende for SKAT.

Forslagets indhold

Det foreslås, at brugen af omvendt betalingspligt udvides således, at den omvendte betalingspligt bliver hovedreglen, når det gælder udenlandsk etablerede virksomheders momspligtige salg af ydelser til virksomheder her i landet. Reglen foreslås at være obligatorisk, både når den danske virksomhed er en momspligtig og momsfri virksomhed samt omfatte ydelser købt fra såvel virksomheder i andre EU-lande som i 3. lande.

Det foreslås samtidig af kontrollenssyn, at feltet på momsangivelsen »varekøb i udlandet m.v.« opsplittes i to felter, henholdsvis 1) varekøb i udlandet og 2) køb af ydelser, hvor virksomheden er betalingspligtig. Papirudgaven af momsangivelsen (girokort) er i forvejen helt fyldt op med felter og kan ikke udvides med et ekstra felt. Derfor foreslås, at en bestemmelse ind sættes i momsbekendtgørelsen om, at momsangivelse skal ske elektronisk (på TastSelv). Momsangivelse vil stadig efter anmodning kunne ske på papir.

Omvendt betalingspligt vil for den udenlandske virksomhed betyde, at den ikke skal momsregistreres for de transaktioner, hvor den danske virksomhed, som aftager ydelser, er gjort betalingspligtig. I stedet

kan myndighederne henvende sig til den indenlandske aftager, der forventes at være mere fortrolig med den nationale lovgivning og administration.

Udvidelsen af anvendelsesområdet for den omvendte betalingspligt får generelt set den største betydning for udenlandske virksomheders leverancer af byggeydelser her i landet, f.eks. håndværkere. En række af disse virksomheder vil kunne afmeldes fra momsregistrering, idet forpligtelsen til at afregne moms overgår til den danske aftager. Kun i det omfang de udenlandske virksomheder afsætter ydelser til private, skal de bibeholde deres registreringsforhold, idet det dog vil være sådan, at uanset registreringen er de omfattet af omvendt betalingspligt for deres salg af ydelser til afgiftspligtige personer her i landet.

Anvendelsesområdet for den omvendte betalingspligt i momslovens § 46, stk. 1, foreslås også at komme til at gælde salg til danske virksomheder, der ikke er momsregistreret (driver momsfri virksomhed). Det betyder, at f.eks. en tandlæge vil skulle afregne momsen, hvis denne får leveret og installeret eller monteret et nyt apparat af en udenlandsk leverandør. Dette vil medføre en administrativ byrde for virksomheden, men denne skønnes ikke at blive særlig stor, idet momsfrie virksomheder allerede i dag er betalingspligtige, hvis de indkøber varer fra virksomheder i andre EU-lande for over 80.000 kr. årligt. Desuden vil disse som regel være registreret med andre pligter overfor SKAT. Myndighederne vil i forbindelse med kontrollen af f.eks. lønsumsafgiften samtidig kunne gennemføre en moms kontrol hos disse virksomheder.

Det foreslås endvidere, at reglen om omvendt betalingspligt for levering og installering eller montering af varer samt modtagelse af ydelser, jf. momslovens § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, skal gælde for leverancer fra både EU-lande og lande uden for EU. Hidtil har alene køb fra EU-virksomheder været omfattet af reglen om omvendt betalingspligt. Ved også at lade de omhandlede leverancer fra tredjelande være omfattet af reglen om omvendt betalingspligt udelukkes risikoen for misforståelser i situationer, hvor den danske virksomhed får leveret og installeret eller monteret varer eller modtager ydelser fra virksomheder fra lande både i og udenfor EU.

På grund af den relativt store usikkerhed om, hvorvidt de udenlandske virksomheder angiver korrekt, samt et stadig stigende problem med restancer, foreslås det, at reglerne om omvendt betalingspligt bliver obligatoriske, således at staten bedst muligt sikres mod indtægtstab ved manglende afregning og indbetaling af moms fra de udenlandske virksomheder.